

OGROJCOWY (2) *ai*

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w ogrodziec oraz -owy).

sg n A ogrojcow(e) (1). ◇ pl A subst ogrojcow(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „ogrodziec” ‘ogród oliwny z Nowego Testamentu’; dziejący się w Ogrojcu (2) :

Wípomni ná Pánfkie związanie/ Y ogroycowe śiepánie LatHar 498, 316.

KŁ